

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
 Fel évre 2 frt 50 kr.
 Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcpart-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldalán 24 helyre van beosztva
 Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.

Hirdetések Schönföld A. könyvkereskedésében is felvetetnek

Bermentetlen levelek csak ismert kezek től fogadhatók el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
 vasárnap, kedden és pénteken reggel;
 Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
 SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadhatók helyben:
 Schönföld A. könyv- és papírkereskedésében.
 Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A walesi bárdok.

Ötszáz bizony dalolva ment
 Lángsírba walesi bárd,
 De egy se tudta mondani,
 Hogy éljen Eduárd.

Alig két éve mult, hogy Csongrádvármegye új főispánja, Zsilinszky Mihály a szentesi közönség igazi lelkesedése közt, fátylászene, fényes banquet, a város összes testületei s egyletei által való szívélyes üdvözlés mellett foglalta el hivatalát.

Az egész közönség, mint a kormány bizalmi férfiát tekintette, kinek feladata a vármegye lakosságának minden közkérdésében alapos tájékozódást, elfogulatlan meggyőződést szerezni és ezekről a kormányt híven, pártatlanul informálni, kinek hivatása a kormány figyelmét az alföld legmagyarabb, de eddig még minden kormány által elhanyagolt vidékének culturalis és közgazdasági ügyeire terelni, jogos érdekeinek megvalósítására váró céljainak az ország támogatását megszerezni.

Szentes város egész közönsége, mint egy ember volt eltelve ezen várakozással és reménnyel és mint egy ember előlegezte rokonszenvét és bizalmát; a város minden fia félretette az aggodalmát, sőt a kritikát is a főispánnal szemben; a nagy függetlenségi párthoz tartozók is eltekintettek a politikai ellentétektől. Mindenki részt kívánt azon munkából, mely az új főispán kinevezésével bekövetkezett új korszakban az ő vezérlete alatt Csongrádvármegyét és székvárosát, Szentes, naggyá, boldoggá és gazdaggá tenni van hivatva.

A legnagyobb reményeket azonban az új főispán tevékenységéhez azok fűzték és működésétől azok vártak legtöbbet, kik részint mint a város élén álló tisztikar tagjai, hivatásuknál fogva tartották kötelességüknek városukat becsülettel szolgálni, részint azok, kiknek egész közéleti tevékenysége Szentes város javára volt mindenkor szentelve, kiktől már multjokra való tekintettel mindenki méltán várhatta, hogy Szentes város előhaladására célzó minden törekvésnek legmelegebb barátai, a város és megye jólétének előmozdításán munkálkodó főispán legkészségesebb munkatársai lesznek.

Ily tényezők támogatása mellett valóban nem nagy tehetség s csak egy kis jóakarattal kivántatott ahoz, hogy azon várakozásnak, melyeket Szentes város egész népe Zsilinszky főispánba helyezett, megfeleljen, hivatását, a mely a közbéke helyreállítása és istápolásában, megbízható, jóindulatu és gyors közigazgatás létesítésében, nemkülönben a közönség jogos érdekei felkarolásában, culturalis és közgazdasági haladásának előmozdításában áll közmegelegedésre betöltse.

És ha most, két évvel azután, hogy Zsilinszky főispán hivatalos működését tényleg megkezdte, vizsgáljuk, mily célokat tűzött maga elé, mily irányban használta fel a rendelkezésére álló erőket és társadalmi tényezőket, lehetetlen sajnálat és megütközés nélkül látni, mily messze áll a valóság az ese-

ménytől, a felmutatható eredmények a várakozásoktól.

Ami mindenekelőtt feltűnik ezen dolgok beható vizsgálatánál, az azon rendkívüli nagy és gyakori személyi változás, mely a főispán ur rövid kormányzata alatt Szentes város főbb tisztviselői körében beállott. Az ember azt hinné, hogy a tisztikart számos mulasztás és visszaélés terheli, hogy e városnál rendszer volt a büntetés és elpalástolás és így az erélyes új közigazgatási irányzatnak első feladatául kellett tekinteni e büntetések kitisztítását. Aki azonban a viszonyokat ismeri, tudja, hogy a vármegyei közigazgatás azon tradícionális irányzatával szemben, hogy ott a mulasztásokat hosszú ideig palástolni s még a bűnös és visszaéléssel terhelt hivatalnokokat is körömszakadtáig védeni szokták, Szentes város tisztikaránál pedig azonnal fel függesztették s állásuktól elmozdították mind azokat, kik hivatalos állásukat hűtlenül töltötték be, vagy azzal visszaéltek.

A purificatio munkáját tehát nem Szentes város kipróbált becsületességű és munkaképességű hivatalnokain, hanem ott kellett volna elkezdni, hol a visszaélések kuforrása és melegágya van.

S ha mégis megfordítva történt, ennek más magyarázatát adni nem tudjuk, mint hogy az egyik rész a főispán személyes uralmának szolgálása és személyes pártjának nevelése körül szerzett érdemeket, a másik pedig nagyon is önállóan, nagyon is függetlenül, nehézkessé és makacsodónak találtatott.

Mert a személyes, korlátlan uralomra való törekvés, a feltétlen rendelkezési képesség elérése azon egyedüli cél, mely elé Zsilinszky főispán eddig törekedett; minden tettének kineveztetése óta ez az egyedüli rugója. Alkotásokról, melyek a főispán nevéhez fűződnek, legalább eddig, Csongrádvármegyében nem tud senki semmit.

Vagy tud-e valaki egy alkalmat, melyet a közbéke helyreállítására megragadott volna, ismer-e valaki egyetlenegy esetet, melyben a kellő határon tulcsapó szenvedélyek lecsillapítására csak kísérletet is tett volna. Senki sem mutathat fel ilyet, ellenkezőleg mindenki, aki tetteit közelebbről ismeri, tudja, hogy két éve, mióta lábát ide betette, azzal az ügyességgel, melyre egyházmegyei papi gyűlések cselszövényei közt tett, szert, folyton szítja a háttérből a visszavonás, a pártarcnak ádáz tüzét.

Nem tudjuk, milyen megbízást kapott a főispán ur kinevezésekor, vagy később a magas kormánytól, de nem hisszük, hogy minden független elemnek a helyi közigazgatásból való kiszorítására, minden önzéretes embernek a közügyekkel való foglalkozástól visszariasztására kapott volna mandátumot.

Már pedig, „ő“ ezt teszi, vagy legalább ez tetteinek eredménye.

Szentes város tisztikarának tagjai között számosan önállóan gondolkozó, egyéni függetlenségüket féltékenyen őrző emberek voltak, azért nem volt az őszemélyük kedves a vármegye intéző köreiben, azért kellett „egyenként elvérezni“ közülök már soknak, s azért kell vagy „főispáni kegy-

től függő szolgálhaddá“ átalakulniok, vagy pedig állásáról előbb-utóbb távozni a többieknek is.

Ha sikerül a tisztviselői karból minden önállóságot kiirtani, azután a képviselők közt kísérlik meg a szabad gondolkozás kiirtását.

Fényesen igazolja ezt a polgármester-választás története, hol Szentes város csaknem valamennyi súlylyal bíró közéleti embere, tekintet nélkül politikai és megyei pártállásra, csoportosult Balogh János jelöltsége körül, tőle várván, mint egyedül hivatott egyéntől, társadalmi és közéleti békénk helyreállítását, ki ez irányban való törekvésre legjobb tehetsége szerint késznek is nyilatkozatot.

És Balogh Jánosnak, Szentes város egyik legtiszteltebb polgárának, a vármegye egyik oszlopos tisztviselőjének, kinek működésével való megelegedését a főispán ur anynyiszor hangsúlyozta: az őt támogató kétszeres többség dacára is, két vármegyei tisztviselő szavazata által el kellett esnie, csupán azért, mivel — mint most már az elkövetett bünt menetetetik — az őt támogató megyepárti tekintélyes egyének nem kérték kijelölésükhöz a főispán ur előleges beleegyezését, tehát „gazda nélkül csinálták a számadást.“

Milyen gondolat is az, hogy a választói közönség köréből induljon meg valamely választási mozgalom, hogy a legbefolyásosabb képviselők törekedjenek oly ember találására, kit bizonyos közhivatal betöltésére legalkalmasabbnak gondolnak, elvégzi ezt helyettük a főispán, ki egyedül saját tetszése szerint fog a vármegyén, sőt az ő teremtményei segítségével a városnál is minden állást betölteni az utolsó bakterig, a választók hivatása egyedül a részükre kiszemelt jelöltre való, vagy pedig „érvénytelen“ szavazás lehet,

Akinek pedig ez az állapot, nem tetszik, az vagy csukja be a kapuját s a közügyek terére lépni, vagy azokról csak szót is ejteni gondosan ovakodjék, vagy legyen elkészülve, hogy kimondják rá az anathemat, hogy üldözöbe veszik minden oldalról, ahol csak árthatnak neki, hogy gáncsot vetnek minden törekvése elé, hogy ismerősei kerülni, barátai sajnálni fogják, míg végre minden támasz és segítség nélkül teljesen elszigetelve marad.

A közéleti harcok e módját, melyet Zsilinszky főispán honosított meg nálunk és melyet a polgármester választói közgyűlési merényllettel emelt tőkélőre, kell, hogy végre Szentes város közönsége egész veszélyességben felismerje, mint olyant, melylyel az egyesek független cselekvési szabadsága s általában a közszabadság van a legkiméletlenebb helyi zsarnoksággal fenyegetve.

Ez az igazi „közös ellenség“, melylyel szemben Szentes város összes független polgárainak, kik a vármegye intéző köreivel családi vagy érdekösszeköttetésben nem állnak, egyesülniök kell kitartó, lelkes, elkerülhetetlen küzdelemre.

Legyen ezen küzdelem mindenben törvényes, kicsinyes egyéni ambíciótól s egyéni érdekektől ment küzdelme Szentes város összes független polgárainak s akkor hisszük, hogy az a Zsilinszky Mihály, ki rövid két évi

szereplésével szerencsésen elérte, hogy számára Szentés egyetlen önértetes, független embere nem mond már éljent, bármily hatalom van is kezében, nem lesz képes sokáig feltartóztatni igaz ügyünk diadalát.

Dr. Ecseri Lajos.

Hogy gondolkoznak mások?

A szentesi polgármester-választásról megbotránkozással irnak lapunknak minden felől, és kérdi mindenki, hogy: mi lesz ebből?

Több, a szentesi viszonyok iránt érdeklődő országos képviselő fordult hozzánk, kifejezést adva azon felháborodásnak, melyet a választói szabadság ellen elkövetett ezen megerénylet okozott s mely az illetők szerint is számba megy.

Az! írják, hogy bámulatosabb példáját mutatni a polgári türelemnek nem lehet, mint Szentés népe tanusított azzal, hogy e becs-telen visszaéléssel szemben, azon hitvány em-beren, ki ezt Szentés népe közjogának nyílt arculütésével elkövetett, inflagranti elégtételt nem vett.

Mi erre azt jegyezzük meg, hogy Szentés város méltóságát semmiféle hitvány ember arcán elkoptatni, vagy csak egy pillanatra is kérdésbe hozni nem szabad. — Ezt érezte, sőt érzi Szentés város közönsége, s mert bizik — még a történetek után is — a felettes hatóságok kiségitő közbelépésében, azért őrzi meg hidegvérét.

Igen, hidegvérét; mert ez kell és rend-kívüli önmeztartóztatás ahoz, hogy az esetet csak egy pillanatig is eltúrja a nép büntetet-lenül. S hogy nemcsak a politikai élet izgalmaiban élő embereknek kergeti arcába a vért ez az eset; de a legbékésebb pályán élő em-bereket is fellázítja, ime ennek tanubizony-ságára egyházkerületünk egyik nagytekintélyű egyházi férfjának ezen választás alkalmával írt levele.

Érdekes kép mondhatjuk, s szép bizonyítván azon arcátlan tolakodással szemben is, mely itt szerepül a legszerencsétlenebb embernek: dr. Tasnádyak ki jut. Ime a le-vél ide vonatkozó része:

„Valóban nagyon érdekes egy válasz-

tás; — mulatságos volna, ha nem ellen-oly szomorú, hogy egy oly tekintélyes vá-lasztó közönség jogai mily vakmerő erőszak-kal tiportatnak le, s az elbizakodott önkény mily kihívó szemtelenséggel él vissza ezen békés természetű nép türelmével! . . . Stammer ur tehát következetes maradt ön-magához! Provokálta érdemellenül bitorolt hatalmi jogköréveli visszaélése által Szentés városát! . . . Bámulatos vakság! . . . No de, miut mondani szokták, az örüle-tességben is meg van a következetesség. — De éppen ily felháborító dr. Tasnády urnak is arcátlan maga föltolása, szemben azon ellenszenvvel, melyet a választó közönség nagy többsége irányában oly határo-zottans oly nyíltan ki fejezett. Csudálatos! hogy némely ember arcbőre annyira elkérge-sedik s megkeményedik, mint Tasnády uré, s nem hiszem, hogy található volna oly vastag bivalybőr, melyből oly hatalmas téli csizma-talpat lehetne készíteni, mint ezen uréból.*

Igy vélekednek és így beszélnek idegen emberek Szentés ezen botránnyos esetéről s ebben az egész dologban az a különös, hogy minden felől Stammer és Tasnádyról szólnak megvetéssel; pedig a szentesi gyalá-zatos esetnek Zsilinszky volt a csinálója. A többi mellette, csak nyomorult eszköz. Az igaz, hogy nyomorult eszköznek lenni, szintén alávaló szerep.

Helyi és megyei hírek.

— **Révész Balint püspök** halála felett ma a szentesi ref. egyház templomában gyászisteni tisz-telet lesz. A főpásztor temetésén az egyház *Filó János* és *Gerőc Lajos* lelkészek, *Kristó-Nagy István* főgondnok és *Zolnay Károly* bresbíter által képviseletti magát. Az egyház nevében gyászkoszorút is tesznek a küldöttek az érdemes főpap ravatalára. A koszoru szalagján e felírás van: „*Megdicsőült főpász-torának — A szentesi ref. egyház.*”

— **Fényes bankett** volt az este a nagy vendéglő termében *Munkácsy Mihály* világhírű festő-művész tiszteletére. A bankettet *Fekete Márton* tár-sulati főigazgató rendezte. Az ő neve alatt lettek az aláírási iver kibocsátva. — Valóban szerencsés gon-

dolat volt őt kérni fel a feladatra; mert ha *Zsilinszky*, *Stammer* vagy *Stammer* ur polgármestere állnak ez estély rendezésének élére, akkor bizony sajnós; de ma még *Munkácsy* tiszteletére se lehetett volna egy diszes társaságot összehozni Szentésen. *Fekete Mártonnak* párttekintet nélkül tisztelt neve előre garantírozta az estély sikerét, s azért Szentés jó-hirneve érdekében mindnyájan elismeréssel tarto-zunk a rendezőnek. A banketten igen szép közön-ség vett részt, nők és férfiak mitegy kétszázan vol-tak. A vacsorát tánc követte, a legjobb hangulat mellett hajnalig.

— **Munkácsy Szentésen.** Világhírű festő-művész hazánkfia a vármegyeház udvarán pénteken és szombaton számos, leginkább a munkás osztály-hoz tartozó egyénről vett egyes, kisebb és nagyobb csoportozatu felvételeket. Így a többek között mo-dellül szolgált a nagy művésznek *Paku-Tóth Miklós* 87 éves polgártársunk is, aki ősi szokás szerint, még ma is befonva viseli hosszúra növesztett haját. Az öregot hintón szállították a nagy művész elé s a tisztességgel mindenképen meg volna elégedve, csak az bántja, hogy haját miért bontotta ki és rakosgatta el vállain *Munkácsy*? A legényképezet-tek között van *Józsa György* városi képviselő is és *Aradi Kálmán* főkapitány legénysége, a rendőrök — kucsmával fejkön. *Munkácsy* pénteken délután *Csongrádot*, szombaton pedig *Szegvárt* tisztele meg látogatásával, hol szintén eszközölt feltételeket nagy festményéhez.

— **A megyéről.** Vármegyénk igazoló vá-lasztmányának a legtöbb adót fizetők 1892. évi név-jegyzékének az adóhivatali kimutatások alapján le-endő kiigazítása végett f. hó 10-ére egybehívott ülése, a megjelent tagok csekély számára való tekin-tetből, f. hó 12-én délután 3 órakor fog a vár-megyei alispáni hivatalban megtartatni.

— **A fogyasztási adó** kibérlése tárgyában tegnap délelőtt egyezségi tárgyalás tartatott a pol-gármesteri hivatalban. Ezen egyezségi tárgyaláson a pénzügyigazgatóság *Dögl Adolf* pénzügyigazgatósági fogalmazó képviselte, a hus, bor, cukor s. b. összes fogyasztási cikkek után 44 ezer frt évi haszonbért követelve. Miután a tanács kiküldöttei a jelenben is fizetett 38 ezer frt évi haszonbér erejéig; lettek aján-latot a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében, az egyezség nem jöhetett létre s a pénzügyigazgatóság képviselője a város ajánlatát a miniszterhez fogja felterjeszteni.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA

Az ügyvéd tárcája.

— Regény két kötetben. — 105
Irta *Hugó Alfréd*.

A „Szentési Lap” számára fordította:
M. MAYER IDA.

II. KÖTET.

Verhagen szemei haragosan villantak fel, míg ajkaira gonosz mosoly űlt.

— Nem vagyok szokva szavaimat kinek-kinek a gusztusa szerint mérlegelni, — mondá mérges mo-zdulatot téve, — s szerintem azon emberek feltét-lenül megérdemlik, hogy lealcáztassanak. Ha szemre-hányást tennének, bátran szemökben mondhatja, hogy titkaikat nem ön, hanem más valaki hozhatta napfényre, akinek szintén tudomása lehetett a tur-pisságokról.

— Ostobaság! Mindenki tudná, hogy ez hazug-ság, — válaszolt *Reinhard* kedvetlenül, — külön-ben utolsó eset volt, hogy titkot bizzak önre.

— Ami más szóval annyit is jelent, hogy . . .

— Magyarázza szavaimat, a hogy tetszik, — folytató *Reinhard*, — mit sem törődök vele, sőt azt sem bánom, ha megkiméli házamat látogatásaitól.

— Ugy?! Tehát terhére vagyok s el lehet menni? Mondhatom, magyarán van kimondva, — mondá *Verhagen* nyersen, miközben felemelkedett székeréről. — Rajta, öcsémuram! Köszönetet sosem vártam ugyan öntől, hanem azért ilyen könnyű szerrel még sem válhatunk meg egymástól.

— Fenyegetni akar talán? — kérdé *Reinhard* szemeit összevonva.

— Hogy saját szavaival éljek, ezuttal én sem felelhetek másképen, minthogy magyarázza szavaimat úgy, ahogy akarja, de ne feledje, hogy ha ép bőr-rel akar a kelepceből menekülni, melybe önmagát sodorta bele, bizonyos áldozattól sem szabad vissza-retennie. — Régen foglalkozom ugyanis már az esz-mével, hogy üzlettemmel felhagyjak, mivel nem aka-rom leányomat továbbra is vevőim hízélgéseinek kitenni. Ezt azonban csak úgy tehetem, ha legalább is annyival bírok, hogy a kamatokból kényelmesen fentarthatom magam *Katicával* együtt. Ezen tervem kivételét azonban csak egyedül ön testesítheti meg.

— Valóban? — mondá *Reinhard* gunyos, metsző pillantást vetve a törpére.

— Ugy van, s habár ön nem osztja is néze-temet, én mindazonáltal azt hiszem, hogy tervem jó és helyesen van kivszelve. Ön, mélyen tisztelt öcsémuram, 20,000 ft tallért fog nekem fizetni, kész-pénz vagy értékpapirban, tőkéletesen mindegy, fő-dolog, hogy segítve legyen rajtam.

— Soha! — kiáltá *Reinhard* dühösen.

— Majd meglátjuk! — válaszolt a törpe gu-nyoson, kezét az ajtó kilincsére téve, — semmi in-dulatosság, fontolja meg a dolgot nyugodtan; én várhatok, feltéve, hogy türelmemet nem fogja nehéz próbára tenni. Nyolc napi gondolkozási időt engedve, azt hiszem ekkorra elhatározhatja magát.

— Határozatom nyolc nap mulva is az lesz, amit most mondhatok, — mondá *Reinhard* egyre fokozódó dühvel, — s ez az, hogy egy fityinget sem adok önnek. Megértett?

— Ha e választ készpénzül vehetném, — vá-laszolt a törpe rendidhetlen hideg vérrel, — ugy

egyenesen az államügyészhez kellene mennem; azon-ban most nem tehetem, mert látom, hogy fel van dühödve, aztán meg azt is tudom, hngy nyugodtan fontolva meg a dolgot, a kitűzött határidő alatt egészen más feleletet fog adni, annyival inkább; mert a tapasztalatok után *Klausné* is bizonyosan kész lesz a kellő felvilágosítást megadni. Gondolja meg tehát mindezeket, s ne feledje, hogy ha én is elhagyom, senkije sem lesz a világon, aki védelmezze. Tehát jól jegyezze meg: nyolc nap mulva más feleletet és elhatározást várok öntől.

Erre szó nélkül távozott. *Gunykacaja* még so-kaig csengett *Reinhard* fülében.

XVII.

Deliriumban.

Brigitta elbocsáttatása után azonnal, feldult állapotában egyenesen a kórházi orvost kereste fel, ki neki is mindig jó barátjának mutatkozott.

Leplezetlenül tárta fel az orvos előtt szívének érzelmeit, s egyszersmind *Hilda* irányában legmélyebb aggodalmát fejezte ki. S miután a panaszba egészen belemelegedett, feltárta *Verhagen* gyanuját is, melyet az nyoraban az öreg ur halála után nyilvánított.

Rust doktor az elbeszélés alatt többször csó-válta meg ősz fejét, majd gondolatokba merülve, mondá:

— Ha lesznek tanuk és bűnösnek találtaik a bűnös, majd elveszi büntetését; mert az Isten a bünt-tetetlenül nem hagyja, különösen nem az apa-gyilkosét. Ami *Hildát* illeti, meg nem foghatom, mely ok kényszerítheti őt, hogy *Reinhardnak* ígérje kezét?

(Folytatása következik.)

Szentesi piaci árak.

— okt. 10.

Piacunkon a gabnaüzlet még mindig pang; a gazdák tartózkodnak az eladástól s várják a buza árnak javulását, mely az oroszországi éhínség következtében nem maradhat el.

A következő árakat jegyezhetjük:

Buza: mmja 9 frt 65—90 kr.

Árpa: kőble 4 frt 40—60 kr.

Kukorica: (csöves) zsákja 1 frt 20—40 kr.

Elhaltak névsora.

Szentesen, 1891. okt. 3-tól okt. 10-ig.

Mészáros Erzsébet, 10 hetes, bélhurut. — Mucsi István, 77 éves, hólyagvérzés. — Szelecke Anna, 47 éves, vérhas. — Szánthó Zsuzsanna, 72 éves, aggkór. — Csiger Julianna, 3 hetes, ránggörcs. — Kiss Sándor, 56 éves, vérhas. — Juhász István keresztleetlen leánygyermek, 4 napos, születési gyengeség. — Lakos János, 5 hetes, bélhurut. — Paku János, 8 éves gümőkór. — Papp Sándor, 4 éves, tüdőlob. — Szabó Julianna, 56 éves, tüdővész. — Paksi József, 50 éves, tüdővész. — Volentér Ágnes, 1 éves bélhurut. — Horváth Mihály, 62 éves, vérhas.

Nyilt-tér.

E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Köszönet nyilvánítás.

Elhalt sógornóm: Dobrai Jilianna a magyar francia biztosító társaság által életbeletettelt 10 kr. hetibefizetéssel működő életbiztosításba Hoffmann Jakab szentesi főügyőknél felvette magát s amidőn f. évi szeptember 16-án meghalt, a nevezett társaságnál befizetett 5 frt 20 kr. elleneben a mai napon 121 frt biztosított összeg fizetett ki. — Amidőn a magam részéről a nevezett társaság humanus eljárásaért és Hoffmann Jakab helybeli főügyőknél gyors intézkedéseért köszönetet mondok, ez alkalommal nem mulaszthatom el a 10 kros heti biztosítást a nagy közönségnek a legmelegebben ajánlani, hogy iparkodjék mindenki Hoffmann Jakab főügyőknél magat feivétetni.

Szentesen, 1891. okt. 7.

Kun Pál.

Borbély K. Ferenc

II. t. 68. szám alatti lakos tudatja a közönséggel, hogy nála **kimaradt épületfa** van jutányos áron eladandó.

Pályázat körvendéglősi állásra.

A szentesi polgári olvasóköri a f. 24-én megüresedő körvendéglősi állásra, egyelőre a jövő 1892. évi április 24. éig terjedő időre, pályázat nyitattik. Az ezen állást elnyerni óhajtok tartoznak pályázati kérvényeiket f. hó 18-ig alulírott nál beadni, hol az ezen állással járó feltételek is megtudhatók.

Szentesen, 1891. okt. 10.

Balázsovits Norbert.
körelnök.

Házeladás.

A Bethlehem-utcában levő I. t. 412. számú **Volfinger-féle ház** előnyös feltételek mellett eladó; értekezhetni a tulajdonossal. 3V3

Üzleti jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

H.-Szabó Sandor-féle

(nagys. Stammer Sándor ur házában levő) **flók-üzletet** saját számlámra átvettem s azt

vas- és fűszerárakkal

minden tekintetben megfelelőleg berendeztem.

A n. é. közönség pártfogását kérve, vagyok mély tisztelettel

1V3

ifj. Horváth István.

Eladó földbirtok.

Papp Péter örökösök dónáti 21 hold tanyaföldjük épületekkel együtt, — továbbá ugyanazoknak Királyságon 5 hold, Szent Lászlón egy első osztályú és Jaksorban 5 hold földjük van szabad kézből eladó; értekezhetni Pásztor János III. t. 562. szám alatti házában az örökösökkel. 1V2

A Csongrádmegyei takarékpénztár

részvénytársaság

Szentesen (Sajtós-féle ház) elfogad takarékbetéteket 5% kamatoztatás 5% mellett.

Fogbajosok szives figyelmébe!

Van szerencsém Szentesen város és vidéke t. közönségének becses tudomására hozni, hogy lakásomon (I. t. 307. sz. házamban) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

fogászati műtermet

rendezttem be.

Naponként 1—4 óráig külön fogászati rendelést tartok és nemcsak fog- és gyök-huzást s a fogak plombálását (arany, ezüst és email) végezem, hanem egy **egyes műfogakat**, mint teljes fogsorokat a legnagyobb tökéletességgel készítek.

Ezenkívül azon kellemes helyzetben vagyok hogy foghuzásokat **altatással** is végezek, melynél a **fogak kihuzása teljesen fájdalom nélkül** történik.

Magamat a t. közönség szives bizalmába ajánlva, maradtam tisztelettel

Med. Univ. dr. Cukermann Soma

Üzletfelosztás!

NYIRI GERZON

uri-utca III. t. 137. szám alatti saját házában (dr. Polatsek Albert ügyvéd ur háza átellenében) lévő

rőfös üzletének teljes felosztása

folytán mindennemű rőfös áruk gyári áron alul **30% és 50% kaphatók.** — Legfinomabb voál és kartonok 13 krtól, női ruhaszövetek 15 krtól kezdve.

Bécs 1873.
Érdem-érem.Budapest 1885.
Nagy díszoklevél.Eszék 1889.
Díszoklevél.N.-Palánka 1887.
Arany-érem.London 887.
Díszoklevél

Csík József

csász. és kir. kizárólagosan szabadalmazott

első szerémi portland cement és vízhatlan mészgyár

33-38

BÉCS NBAN

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő-közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

portland cement és vízhatlan meszt

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítatnak. — Arjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Páris, 1867.
Bronz érem.Kecskemét, 1872.
Ezüst érem.Ujvidék, 1875.
Arany érem.Szeged, 1876.
Érdem-érem.Trieszt, 1883.
Arany érem.

Vörös disznópor.

Ezen gondosan készített és kipróbált por igen jó és hathatós szernek bizonyult a sertések között nagy pusztítást okozó **orbánc** (Rothlauf), **léptályog** (Milzbrand), **tüdőlob** (Lungenentzündung), **rosz emésztés**, **hasmenés** (Ruhr Durchfall) **nátha** és **hurut** ellen.

Ezen bajok esetében a beteg állat korához alkalmazkodva, naponként kétszer vagy háromszor egy-egy tetőzötten vett kávé, vagy evőkanálnyi kevertessék a sűrű moslékba, vagy külön liszttel és mézzel keverve adassék be.

Hetenként egy-kétszer rendszeren adatván, megakadályozza a sörte hullatást és mivel az emésztést igen hatásosan elősegíti, sok súlyos kárt okozó bajnak veszi elejét.

Kapható Szentesen:

6

VÁRADY LAJOS és ifju VÁRADY LAJOS gyógyszerházaiban.